

THẾ NÀO LÀ KHÔN NGOAN THẬT?

“Ông chủ khen tên quản gia bắt lương đó đã hành động khôn khéo. Quả thế, con cái đời này khôn khéo hơn con cái ánh sáng khi xử sự với người đồng loại.” (Lc 16,8)

Suy niệm: Chúa Giê-su dùng từ “khôn khéo” xem ra khá nhẹ nhàng đối với hành động của người quản gia bắt lương trong dụ ngôn hôm nay. Theo tiếng Việt, từ “khôn khéo” diễn tả cách xử sự hợp tình hợp lý, vừa khôn ngoan lại vừa khéo léo. Vì thế, từ ngữ này thường mang ý nghĩa tích cực. Tuy nhiên, người quản gia trong dụ ngôn lại hành động “khôn khéo” một cách tiêu cực. Đó có thể gọi là sự mảnh khỏe, lươn lẹo để trục lợi cho mình. Tất nhiên Chúa Giê-su không khen ngợi sự mảnh khỏe đó của người quản gia – vì thế Chúa mới gọi anh là “*bắt lương*” – nhưng Ngài khen vì cách hành xử biết lo xa cho tương lai của mình. Qua dụ ngôn, Chúa dạy chúng ta phải “*khôn khéo*” nhưng là để hành động như con cái sự sáng, đó là biết lo liệu “*dùng tiền của bất chính*” để sắm lấy “*kho tàng trên trời*”. Đó mới là sự khôn ngoan đích thật.

Mời Bạn: Chúa cho chúng ta có thời gian và cơ hội để chuẩn bị cho đời sống mai sau. Thời gian càng trôi qua thì cơ hội lại càng ít đi. Vậy Bạn đã “lo xa” cho linh hồn của mình như thế nào? Cách tốt nhất và cũng là khôn ngoan nhất, đó là luôn biết hoán cải đời sống, siêng năng lắng nghe Lời Chúa, lãnh nhận các Bí tích và sống khiêm nhường yêu thương nhau.

Sống Lời Chúa: Sống bác ái, chia sẻ cách quảng đại là đầu tư vào Nước Trời.

Cầu nguyện: *Lạy Thiên Chúa là nguồn mạch Khôn Ngoan, giữa muôn vàn chọn lựa của đời sống, xin dạy con biết chọn Chúa làm gia nghiệp duy nhất của đời con. Amen.*